

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

CORNER PRITCHARD AVE
& MCGREGOR ST.

The Provincial
Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA

PIK III

Ч. 72.

СЕРЕДА, 7. ВЕРЕСНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, SEPTEMBER 7th, 1921.

No. 72. VOL. III.

Новинки.

3 РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Відновлені зносин між Україною і Німеччиною.

Правительство Німеччини, бажаючи навізати з Українською Соціалістичною Радянською Республікою нормальні відносини та розпочати з нею торговельні зносини, а також у відповідь на аналогічні бажання українського радянського правительства — дало свою згоду на приїзд до Берліна представництва Радянської України.

Радянська Україна признала, що в Німеччині представництво, яке скоро прибуде до Берліна.

Так само німецьке правительство приготувало свою місію на Радянську Україну.

Таким робом налагоджені нормальні відносини України з Німеччиною починає здійснювати ся. ("Наша Правда.")

Торговельні зносини між Радянською Україною і Румунією.

Румунські часописи доносять, що в Тигіні буде встановлений головний торговельний пункт для товарообміну між Румунією та Радянською Україною. В тій цілі румунське правительство вишле окрему комісію до Тигіну. Її головною задачею буде вишукати згодом побудувати склади для товарів, призначених для вивозу з Румунії на Радянську Україну. Комісія має також організувати окрему комору (митовий уряд).

Великий зріст шкіл на Україні.

ХАРКІВ, 1. серпня. — Звіт народного комісара освіти Гринька, предложений на 3-тій сесії Всеукраїнського Центрального Комітету, яка розпочала ся в Харкові дня 22. липня, казує, що в липні сего року було на Україні: 21.477 народних шкіл, 1.106 диточих закорюнок, 774 диточих садків, 57 організацій до розпреділення дитин і 47 домів для дитин-калік. Число диточих закорюнок від грудня 1920 р. подвоїло ся; число диточих садків зросло о 35%. Всі диточі організації обслуговують до 2,500.000 дитин або 31% всього диточого населення на Україні.

На Україні начислять ся під теперішню пору: 504 промислово-технічних шкіл, 226 сільсько-господарських, 83 медичних, 176 педагогічних, 271 суспільно-економічних і т. д. Загальне число учеників вносить наверх 100.000.

Воздушна почта між Харковом і Одесою.

ХАРКІВ. — Управитель Центральної Телеграфічної Агенції України веде переговори з фабрикою літаків в Одесі в справі збудовання спеціальних літаків для перевозу газет і журналів. Між Харковом і Одесою мало би удержувати постійну комунікацію п'ять літаків, задержуючи ся лише у важних місцевостях. Технічний персонал до обслуговування літаків буде рекрутований з бувших військових летунів, яких демобілізовано.

3 ПОВСТАНЬ В ІНДІ.

Запалені і арештували провідника повстанців.

КАЛКУТ, Бритійська Індія, 4. вересня. — Підчас кількох днів боротьби в Тірурангі, в якій зловлено провідника повстанців Алі Мудліера і 30 інших Моплягів, зістало убито около 40 моплягських тубильців і двох британських жовнірів. Чотирох британських жовнірів зістало ранених.

Іншого провідника і двох повстанців арештовано в Тапурі.

КАЛКУТ, 2. вересня. — Провідник повстанців Алі Мудліер і 30 інших Моплягів зістали арештовані.

Поліція убила 6 осіб і 21 ранила.

ЛОНДОН, 2. вересня. — Індійський офіс доносить, що індустріальні спори в фабричній околиці Мадрасу довели на 29. серпня до заворушень. Поліція два рази стріляла в толпу і убила 6 осіб а 21 ранила. Закликано військо, яке повернуло порядок без дальшої боротьби.

Депеша Райтера з Калкут, в Індії, доносить, що повстанці, котрі попередно, вийшли з Паррапананганді, вернули там в великій числі назад і поперетинали телеграфічні лінії. Бритійські війська вислали туди для привернення порядку. Більше як 5.000 Моплягів мали окопати ся довкола мотелі (магометанської святині) в Тітуранганді і проти них вислали військо.

Повстанці убили помічника шефа поліції і двох жовнірів.

КАЛКУТ, 2. вересня. — На британські війська, які минулої суботи їхали моторовими возами в напрямі Маляпурам, напало коло Монгарі 4.000 Моплягів. Помічник шефа поліції Ланкастер і двох жовнірів зістали убиті а кількох жовнірів зістали ранені. Мопляги понесли тяжкі втрати.

Воєнний стан в Малабар.

ЛОНДОН, 29. серпня. — Останні урядові вісти доносять, що в провінції Малабар проголошено воєнний стан. В Калкут англійські воєнні кораблі вислали на берег моряків.

Еспанія скриває вісти про положення в Марокко.

ЛОНДОН, 1. вересня. — Донесення з Танжер до лондонського "Таймс-а" говорять, що в західній частині еспанського Марокка повстане ширить ся дальше. Заява еспанського правительства про те, немовби в Марокко повстане було здаленне і неправдою. Боротьба шаліє дальше забиваючи много жертв. Важний еспанський порт на схід від Альказар зістав занятий повстанними тубильцями. Ситуація для Еспанії дуже серйозна.

Насіне на засів.

МОСКВА, 30. серпня. — Німецьким кольтоністам над Волгою вислали на засів 547 вагонів збіжжя.

Росія і Норвегія підписали торговельний договір.

ХРИСТІЯНІЯ, Норвегія, 2. вересня. — Сьогодні зістав підписаний російсько-норвегійський торговельний договір, який є дуже подібний до англо-російського договору.

Москва буде мати найсильнішу стацію бездротного телеграфу.

ЛОНДОН, 3. вересня. — "Дейли Мейл" отримала відомість, що стація бездротного телеграфу, яка тепер будується коло Москви, буде найсильнішою в світі. Ся стація дасть Москві спромому говорити рівночасно до кожного місця на земській кулі. Апарат вироблять ся в великій лабораторії і фабриці радя в Нижній Новгороді під наглядом групи російських учених.

Російський співак Шеляпін приїде до Лондону.

ЛОНДОН, 3. вересня. — Славний російський співак Шеляпін має прибути до Лондону сими днями. Около три місяці тому назад він дістав дозвіл від совітського правительства на виїзд до Англії, однак британське правительство не хотіло його зразу туди випустити через його симпатії до большевицького руху. Тепер він той дозвіл отримав і є в дорозі до Англії. Шеляпін позістане в сім краю лише через кілька місяців і буде співати виключно в користь фонду голодуючих.

З БОРТЬБИ МАЙНЕРІВ В ВЕСТ ВІРДЖІННІ.

Висилають федеральні війська в околиці боротьби.

МЕДСОН, В. Ва., 3. вересня. — Нині вихали звіди до Шарплес і інших місць над річкою Кол для компанії регулярної інфантерії з Форт Томас, Кентоки, під командування капітана Джана Дж. Вилсона. Є се перші федеральні війська, що вступають на терен заворушень.

В боротьбі згинуло 7 майнерів.

ЧАРІСТОН, В. Ва., 29. серпня. — Останні відомости з округу Ложен кажуть, що підчас битви в суботу вечером згинуло 7 майнерів, а 14 було ранених. Майнери взяли в полон 7 полісменів.

ОКОЛО РАТУНКОВОЇ АКЦІЇ ДЛЯ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Перший корабель з поживною відливає з Англії до Росії.

ЛОНДОН, 3. серпня. — Корабель "Торселло", з першим набором споживчих средств для голодуючих в Росії, відпливає з Лондону сьогодні середі. Сей ладунек є висланий великобритійським фондом п. н. "Спасаймо Дітей" і містить в собі 1.100 тон рижу, 500 тон мукки, 50 тон фасолі, 150 тон коко і 1.000 бляшанок конденсованого молока.

Весь сей ладунек буде розпреділений в Саратові британським правительственным агентом під генеральним наглядом дра. Фрідтйофа Нансена.

Як рятують хорих, голодних і дітей.

РИГА, 29. серпня. — В голодуючих провінціях Росії курсує тепер поперх сто поїздів зі шпиталями і поживною. Кождий поїзд має свій повний шпитальний штаб, зложений з

лікарів, аптекерів, фельчерів і доглядчак.

Крім сего існують окремі "діточі поїзди", з яких кождий може перевезти на добу 5.000 дитин. Сі поїзди є заосмотрені з знамениті кухні, великі засоби біла і одяги, і мають достаточне число диточих доглядчак.

Міжнародний Червоный Хрест розпочинає ратункову акцію в Росії.

МОСКВА, 30. серпня. — Представники Міжнародного Червоного Хреста др. Фр. Нансен і Е. А. Фрік підписали вчора з представником Всеросійського Комітету Помочи Голодуючим Львом Каменевим угоду, на підставі котрої Міжнародний Червоный Хрест згодив ся вести ратункову акцію в Росії на тих самих умовах, що й Американське Ратункове Товариство.

Зинігетський Відділ У. Р. Д. на поміч голодуючим в Сов. Росії.

На зборах вишнігетського Відділу Укр. Роб. Дому, котрі відбули ся в неділю, 4. вересня, рішено односторонно, щоб кож дий член Відділу зложив свій односторонній заробок на поміч голодуючим в Сов. Росії. Жертви мають товариші зложити в офісі У. Р. Д. до 16-го вересня. Внесок ухвалено післати того, як делегати до Ком. Помочи Голодуючим в Сов. Росії. Задли своє справозданне, та подали Відділові до відомого рішенню того Комітету, а табиж після обговорення зазину Екс. Комітету У. Р. Д. Крім сего ухвалено також виснагнувати з каси на ту-ж ціль сто доларів.

РОСІЯ НЕ ДУМАЄ ВОЮВАТИ.

Заява Троцького.

В звязку з відомостями, що появили ся в деяких газетах про агресивні заміри совітського уряду, співробітник рижської газети "Новий Путь" звернув ся до Троцького за інформаціями. Троцький заявив: "Якби совітський уряд займав ся запереченнями всіх наклепів про мобілізацію проти Польщі, Румунії, Естонії, Латвії, то йому не старчило би часу на переведення демобілізації, яку ми зачали. Польський і румунський уряди добре знають, що чисельність червоної армії два рази менша, як перед двома місяцями і що ся армія невинно зменшаєт ся. Правда, совітський уряд побільшив своє скількість військових шкіл і ся армія, яку ми в разі потреби можемо зорганізувати, буде вдвоє більша від демобілізованої. Але факт, що ми демобілізуємо річник за річником, є достаточною заперокою наших мирних замірів. Ворожна наша преса говорить про концентрацію наших військ на Кавказі і про наші війська, що борють ся під прапорами Кемаль-Паші. Все се безсоромні вивидки."

Одною із характеристик черт нашого століття, се імперіалістична, буржуазна брехня, обчислена на людську глупоту і легковірність".

Совітська Росія проголошує своїми всі російські кораблі.

НЬО ЙОРК, 20. серпня. — Виходячий тут в англійській мові російський журнал "Совет Рашії" одержав вчора видану російським совітським правительством прокламацію, в якій сказано, що всі російські кораблі, без огляду на їх теперішнє місце побуту, є власністю того правительства. Прокламація є звернена до всіх держав, що в їх пристанях знаходять ся російські кораблі.

Два пароплави "Тобольск" і "Пенза", що стоять в ньюорській пристані, є вже предметом судової процедури, яку розпочато в імені совітського правительства.

Росія купує в Америці локомотиви.

РЕВАЛЬ, Естонія, 26. серпня. — Максим Літвінов конференції з проф. Ломоносовом, бувшим головою російської залізничної місії в Злучених Державах, в справі закупки великих американських локомотивів для Росії. Кажуть, що Совіти мають намір купити 28 таких локомотивів і вони мали-б бути доставлені протягом шістьох місяців.

Польща висилає до Росії комуністів.

БЕРЛІН, 18. серпня. — Виконує постанови договору з московським правительством, варшавське правительство вислало в Совітську Росію 300 комуністів.

Зудар між Японцями і Росіянами.

ТОКІО, 24. серпня. — З Сибіру доносять до японських часописів про спорадичні зуцари між японськими військами і бандами партизанів. Коло стації Усусьї Росіяни заатакували японський панцирний поїзд і Японці втратили десяткох жовнірів.

Боротьба між комуністами і фашистами в Італії.

РИМ, 25. серпня. — В Пармі, Модені і Мантуї, північна Італія, прийшло до нової битви між комуністами і фашистами. В боротьбі згинуло кілька осіб і багато ранено.

Як на ділі виглядає буржуазне говорення про "розоруження".

ЛОНДОН, 19. серпня. — В жовтні скінчить ся будова двох японських дреднаутів "Кага" і "Тоса". Оба кораблі будуть числитися по 40.000 тон і кождий з них буде мати по 12 шіснайцять-шаєвих армат. Се будуть найбільші воєнні кораблі в світі. Будова одного корабля буде вносити 50 мільонів доларів. Кораблі є так побудовані, що будучи забезпечені проти торпедів і арматних набоїв, є не до затопленя.

Цілій Польщі грозить загальний страйк.

БЕРЛІН, 27. серпня. — Страйк робітників в Польщі поширюєт ся. Всі важніші промислові осередки обсаджені військом.

В місті Познаню і інших містах Польщі прийшло до хривавих заворушень.

Підчас битви між робітниками і жовнірами 20 робітників убито і много ранено. Робітники грозять проголошенем загального страйку в цілій Польщі.

Коміттери визнає робітників здержати транспорти війська на Горішній Шлеск.

ЛОНДОН, 30. серпня. — З Гельсінгфорсу доносять, що Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернационалу видав до робітників світа маніфест, в якій закликає їх, щоб вони не допустили до перевозу транспортів альянтських військ на Горішній Шлеск. В прокламації говорить ся, що війська і амуніція, вислани на Горішній Шлеск, мають відтак послужити Фрації до нападу на радянські республіки. Дальше в маніфесті говорить ся, що Польща і Румунія є союзниками в заговорі Фрації.

3 КОНГРЕСУ НІМЕЦЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Вибір нового Центрального Виконавчого Комітету Партії.

БНА, Німеччина, 28. серпня. — На останнім засіданні конгресу Об'єднаної Комуністичної Партії відбув ся вибір центрального виконавчого комітету партії. До комітету зістали вибрані отсі: Др. Ернест Маєр, Пік, Бетхер, Гекерт, Еберляйн, Гернле, Вальхер, Фрішланд, Тальгаймер, Берта Бравнталь, Кляра Цеткін, Роза Вольфштайн, Реммеле і Шміт.

Після довшої дебати прийнято односторонній маніфест п. н. "До всіх праціючих в місті і на селі", в якій є поставлені 12 головних домагань. Між домаганями є слідуєчі: 100% підвищення платні, без якогось істноване робітників є неможливе; безпробовочне застановлене плачення процентів від воєнних позичок; негайна конфіскація дібр княжих і давних пануючих домів; вичерпання з бюджетів всіх видатків на удержане протиреволюційної міліції, охоронної поліції і т. п.; енергічна акція в справі увільнення політичних в'язнів і інші.

Бійка комуністів з монархістами в Німеччині.

ПОТСДАМ, коло Берліна, 29. серпня. — В битві між комуністами і монархістами згинуло тут вчора трох комуністів. Поверх 30.000 комуністів прибуло тут з Берліна, щоб устроїти збори в цілі заперестованя проти убійств, яких допускають ся монархісти, і поставлення домагань, щоб скасувати всі монархістичні військові організації. Підчас демонстрації комуністів прийшло до битви з монархістами. На місце битви покликано поліцію, яка дістала приказ стріляти. Трох комуністів згинуло від кулі на місці. Після того привернено лад і комуністи відбули маніфестаційний похід.

Убито бувшого німецького віцеканцлера.

БЕРЛІН, 26. серпня. — В Чорнім Лісі коло Оффенбурга в Бадені убито сьогодні Мартиаса Ербергерера, бувшого німецького віцеканцлера і міністра фінансів. Дванадцять куль застрягло в тілі жертви атентату. Ербергерер проходив ся по лісі з послом

Діцом, як на них напали до двох молодих людей.

Діц зістав ранений. Мотив убійства не є ще відомий, але провірено вже, що убійства доконано не в цілі рабунку. Оба напасники утікли.

Ербергерер, як провідник католицької партії центровців в німецькім парламенті, був довгі роки одним з найбільших впливових німецьких політиків. В останніх часах велась проти нього сідня кампанія зі сторони все-Німців, які оскаржували його, що був автором політики теперішнього німецького кабінету. Ербергерер був сторонником мира без анексії і відшкодовань і він підписував в імені Німеччини перемирє з Антантою в 1918 р.

Еспанська Конфедерація Праці за III. Інтернационалом.

МАДРИД, 20. серпня. — Головна Конфедерація Праці рішила на своїй конвенції уповажити виконавчий комітет видати відповідні зарядження в справі охорони робітників перед пересіддуванем. Конференція рішила відновити свій союз з Комуністичним Інтернационалом.

Зелізничникам в Америці вислали страйковий балюти.

КЛІВЛЕНД, Огайо, 28. серпня. — Сьогодні розіслано страйковий балюти членам чотирох великих брацтв залізничних робітників і окремі страйковий балюти членам юнії треймненів, аби вони заявили через голосоване, чи годять ся на послідну редукцію платні, заряджену федеральною Зелізнично-Робітничою Комісією. В голосованні візьме участь 409.000 залізничників.

Висилка окремих балютов членам юнії треймненів виявляє, що між ексекутивою сеї юнії і ексекутивами брацтв машиністів, кочагарів, кондукторів і свичменів (Велика Чвірка) заходять деякі ріжничі щодо наємної платні. На балютові треймненів заявлено, що балютові, ухвалені другими організаціями, "не представляє безсторонно і без упередженя всього того, о що ходить в теперішнім спорі, як і не дає задоволення, що справа буде вирішена тоді, як-би робітники не хотіли працювати за помешнено платню, та що ім було-б дозволено покидати службу".

Американська текстільна юнія буде мати 200.000 членів.

НЬО ЙОРК, 21. серпня. — На відбуваючих ся тут зборах постановлено об'єднати всі юнії текстільних робітників, які не є об'єднані з Американською Федерацією Праці.

На зборах було присутних около 30 представників і урядників юній, які хочуть об'єднати ся в один союз. Організація має наивати ся "Федерейтд Текстиль Юніон оф Америка". Як що усі юнії, котрі вислали на се засідане своїх представників, зголосять ся до союзу, то союз буде мати около 200.000 членів.

До членів відділу Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

Отсим повідомляють ся, що надзвичайні збори відбууть ся в неділю, дня 11 вересня о годині 2.30 пополудни. Справи до полагаженя дуже важні. Просить ся всіх членів обовязково явитись. Заряд.

Товариші! Відновляйте передлату на "Укр. Роб. Вісти".

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Створаришене “Українських Робітничих Вістей”
Передплата на рік \$4.00

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

c/o. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Неповітряна в газеті рукописи не звертає ся, хіба що дописувальць відрізно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її неповітряна та залучить поштовою марку на її переслаку.

БЕРИ, БРАТЕ, НА РОЗУМ.

КОМЕДИЯ З БОНДАМИ АБО СПИРТИЙНИЙ “ТРИК” ХИТРОГО АГЕНТА.

Петрушевичівські бонди, се не-аби-яка комедія. Спершу годі було розібрати, чому то нью-йорк так широко займаєть ся нікому дотепер невідомий великий добродій для української справи, який шифкартовий агент з Монреалу. Невідомо було, чому і в яких цілях той самий шифкартовий агент поміщує свою фотографію в українських продажних газетах і рекламує себе, як чоловіка, “котрий працює безвинно над визволенням Галичини з під лямко-большевицького (!?) ярма”, сам собі “честь і славу” віддає і домагаєть ся, щоб його імя записати в історії України.

Читачі “Канадійського Українця”, “Канадійського Фармера” і “Канадійського Раика” — усіх тих трох широко патріотичних “канадійських” рептіялок — та ще й неграмотної “Буковини”, мабуть не застановлялись, чому то у всіх тих невимомних розсадниках жовтої отрути, поміщено однаковісню похвалу монреальському агенту Боєрови, під його фотографією. Невже редактори змовились? Такого-ж ще не було, навіть Будки ані Шептицького в один голос так ніколи не хвалили.

Оказуєть ся, що хитрий монреальський агент устроїв хитро досить владну комедію з петрушевичівськими бондами. Отсе вже від кільканайцятьох тижнів в політичних кругах, головна на сході, надісно ся проголошена доміняльних виборів, ба навіть буржуазні політичні партії почали до них готуватись. Вибори в Канаді, се живна для агентів капіталістичних партій, Монреальський агент про се добре знає. Знає він також, що в західних провінціях Канади є поважне число українських виборців. Они то й не сходили з його думки, коли він “до серця” собі взяв петрушевичівські бонди, які йому дуже в пору нагодились. Він завадв хитрий плян, умовив ся з ким було потрібно з приклонників теперішнього правительтва з одної, а з Льюном Цегельським, в Монреалі, з другої сторони і поїхав на захід, взявши собі до поміч двох під-агентів Ткачука, з Монреалу, і Курдидка з Нью Йорку (обидва “працювали в “шифкартинні биснесі”).

В Вінніпегу він втягнув в комедію всю українську патріотичну бражку, з Будкою включно. Розуміючи, що “адвертайзмент” у всякому “бизнесі” дуже важна річ, він став себе рекламувати з готелею “Форт Гері” великим, — та де там — найбільшим українським патріотом. Він просто помістив платну рекламу своїй власній особі разом із своєю фотографією в вище згаданих рептіялках, наговорив репортерам англійських газет такого, що на другий день мусили спростувати і, зібравши весь той друкований матеріял, поїхав на схід, щоб показати, який то він має вплив серед “Русинів” на заході, як они його величають і як він може з’єднати їх симпатії підчас наближаючих ся виборів для теперішньої правительтвенної партії.

Хитрий “трик” вдає ся і хтось заробить на легковірности “Русинів” на заході та ще й з них скористає. Тільки коли прийде до поділу виборчих кісток серед “русских агентів”, то там доведе і до драки за чуби серед тих же самих, що ще дотепер ніби єдно до продажі “бондів” готувались ся. Оно вже й тепер там серед них не все йде до ладу. Дехто звів “політику” і вже, наприклад, ані з “Укр. Голосу” відказались помістити фотографію і копію “похвали” монреальському агенту поміщену в других патріотичних рептіялках. Підчас виборів зєднаний тепер бондовий фронт розпадесть ся, про те й не треба питати у ворожки з “Укр. Гол.”, та ще й не одного бог покарає за те, що намагаєть ся хитрим штурками позбавити виборчого кусня хліба таких старих та заслужених “русских консервативних” агентів, як нап. Гігейчук, Стефанік і пр.

ШЕПТИЦЬКИЙ “ОМИНАЄ ПОЛІТИКУ”.

Шептицький приїхав до Канади... Що? не чули про се? Ціла Канада знає, що він приїхав. Великий чоловік! Не то, що ростом, поставою, а... ну... всім. Він щось більше і вище від чоловіка. В нього божественна голова, в нього святі плечі... він божество, перед котрим чолом відрали ціла Канада з її червонокожими Індіанцями, мусами, медведями і т. д. і т. д.

Про се може довідатись з “Канадійського Українця”, газети проєвангелізованого Будки, о. Пафнуція і Спілки, з привіту написаного з нагоди приїзду Шептицького, знаменитого документу морального рабства його автора “шановного ученого”, п. к. професора, Д-ра і т. д.

І ось той “благородний” граф Шептицький, “князь укр. греко-католицької церкви”, заявляє, що він приїхав сюди за жертвами для сиріт в Галичині і про політику він ані словом не проговорить ся. Жерть, він заявляє, не буде збирати серед Українців, лише в католицьких організаціях англійських і др. Мабуть знає, що шкода про жерть згадувати після того, як у Сироти Івася гроші розграбили. Впрочем, що йому там ба-внитись з дрібними сумами, коли він, остаточно, сам може на власний кошт вигодувати всі українські сироти в Галичині, коли він тільки хотів хоч кілька кроків піти саідати Христа.

Чи він дійсно збиратиме гроші, чи ні, і на яку ціль, се для нас робітників маловажне. Цкавить нас лише те, чому він так зразу застерє ся і повторяє безнастанно, що він не буде торка-тись політики?..

Читайте його заяву репортерам про Галичину, послушайте проповідий, а зрозумієте, чому він так застерігаєть ся. Ніде, ні одним словом він не промовив ся проти знущань польсько-шляхецького правительтва над українським народом в Галичині; ні слова про їхні злочини. На всіх нарікає: на Німців, Мадярів, Москалів, большевицькі, але про гнет польських панів — ані слова.

Розумієть ся, що ми не ждемо доброго слова в офорні українського мужика і робітника в Галичині від сего польського графа, котрого рідний брат є вождем польських військ і “огнем та мечем” ширив руїну на Україні во імя відбудови перед-історичної Польщі. Я лише хотів вказати на те, що ся неохота графа Шептицького зачаті політичні справи є нічим иншим, як лише оправданем мовчання про гнет і звірства поповнювані на галицьких українських селянах і робітниках його рідними й нерідними класовими братами, польськими графами, князями, баронами, шляхтичами і всюю класою паразитів-крово-вопійців.

Говорити про положене українського населеня в Галичині і не торкнутись того страшного режиму “заліза і крови”, заведеного польською шляхтою, неможливо. Говорити, що українські селяни і робітники сему винні, бо они бунтари, хотять знищити шляхоцьку Польщу і позбутись таких благородних визискувачів як він сам, також небезпечно, бо ще й в церкві неспокійно стане. Сказати-ж що небудь проти польського правительтва, річ немислима. Що подумалиб в Польщі про “ексцеленцію графа”?.. Найкраще, отже, заявити, що... “про політичні справи не будемо говорити”.

А чи робітник і фермер не догадаєть ся, або не додумаєть ся, що се за політика з політикою?.. Додумаєть ся! Додадаєть ся і паче в лице “шановному ученому” за його брехню, що будьто би всі українські поселенці в Канаді витають графа Шептицького, представника гнобителів працюючого люду Галичини. Мужик.

3 ПЕРЕПИСКИ ПЕТЛЮРІВСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ.

(Фейлетон.)

Дорогий Крутієнку!

Ну і зволоч з тебе порядна, як я на тебе подивлю ся! Провив я тебе як чоловіка і товариша по державнім будівництві, взяти мене до Канади, а ти мені підсунув таку свиню... Хоч я тебе і питав про те, яке правительтво на Юконі, то се еще не значить, що я конче хотів туди їхати... Та і якого чорта їхати на Юкон, коли Канада така богата?

Ти, чортє пришепеловатий, бояв ся, щоб мені не дісталося кілька шкур з канадійських: бобра, видри та срібної лисичи? Ти жалував для мене, твого товариша по міністерстві, кусня м’ясцяного м’яса? А тепер сам чорта пухолого зісі! Шептицького нагудав, бодай тебе розірвало разом з ним! Як я прочитав в “Кан. Укр.” з 31. серпня, що “україна бобра, видри і срібної лисичи; країна бобфолота, муса і білого медведя; країна нафти, камінного вугля, срібла, золота, платини і прочих найдорожчих і найрідших на світі металів і скарбів, а найпаче же країна безмежних золотистих піль і шпешених лавів, яких осяний збір єдно нафодувати незлічине населене усього світа, —

Велика й пребогата Канада кладе Тобі у стіп усі свої добуті і недобуті-богатства і скарби, й низько-низько, аж до самої землі клонить свою жемчужину і алмазним діядемом виняну голову — перед Тобою... — перед Тобою і перед Твоім великим пречистим Духом, — як я прочитав се, то мене чуть шляк не трафив.

Канада все своє богатство зложила у стіп Шептицького? Коли він всі там такі йолупи, що віддали Шептицькому всі богатства Канади, то за що-ж тепер будуть там “наші люди” купувати Петрушевичові “бонди”? А тепер ти стараєш ся заговорити мені зуби тим, що мовляв, все те дурниці що се все писав якийсь там “вельмишановний” доктор, в якого сорівсть з двома відділами... Яке там мені діло до совісти ваших канадійсько-українських докторів та до того, на скільки відділів та їх совість ділять ся? Тут от в Тарнові як прочитали наші міністри про ті богатства, які Канада зложила у стіп “пречистого духа” Шептицького, то всі хотіли зрезигнувати і чвалати до Канади... але Пласудський не дає паспорту.

Аж тепер я знаю, чому редактор “Укр. Гол.” так кордо-чурнув з Тарнова назад до Канади... А то він за видрами... Не хотів, сарака, навіть чека-ти, поки Пласудський випро-кратить другу “квоту” з тих дво-вдох мідяїраїв, які ми вивозили з України до Польщі під-час нашої посідної утечі звід-там.

Ти може читав у львівським “Впереді”, що пан Пласудський винилатив недавно всім нам, петлюрївським урядовцям в Тарнові, чергову “квоту”; звичай-ною урядовцем від 3.000 до 4.000, а власть маючим від 40.000 — 50.000 марок. Еге-ж, “власть маючим” від 40.000 — 50.000 марок... А у них тут той власти є тільки, як у Шептицькому — “пречистого духа”... Слухай Крутієнку! Не крути перед мною, а скажи хоч раз правду: Не вже-ж Канада зложила у стіп такої безплодної смоковниці, як Шептицький всі свої богатства? Може там лишилось еще з пара бобрів та з одна видра, яких той ваш доктор не зміг зловити та віддати Шептицькому, то я також помичкую до Канади... Ось тільки почекаю до сліду-ючої “квоти”, щоб було за що купити штани... На одні тільки штани треба мені тепер аж три “квоти”... А все через оте неваде убиство Шумського... Перед убиством за одну “квоту” жукував дві пари... Если-ж не поїду до Канади і головний отаман не набавить платні, то вступлю в міністерство Вранглія.

Ах, я і забув тобі пригадати: Петлюра отримав від Вранглія повідомлене, що большевики за три дні вже зовсім уладуть... Врангльєсь сформував вже навіть своє правительтво і закликає Петлюру злучити ся з ним... Обіцяє автономію “У. Н. Р.” Е надія, що тісний союз між Петлюрою і Вранглем буде — заключений зі спільним правительством, “У. Н. Р.” ді-стане в правительстві Вран-глія портфель міністра від спек-ни...

Питаєш, як скінчив ся мій роман з чорноскірою дипло-маткою з Марокко? Повісилась, скотина... на шні міністра безгранничних справ “У.Н.Р.” Решта міністрів та у-рядовців тарнівської “У.Н.Р.” — вибрикують: в соломі сплять, а зубами ськають ся... Поки-що, республіка з Тар-нова еще нікуди не виїздає... Твій Куркулєнко.

НЕПРИЛИЧНІ ПАНИ З ПРИ-ЛИЧНОГО ГОТЕЛЮ.

Редактор “Укр. Голосу” бор-онити продавців петрушевичівських бондів перед “бесов-ськими нападами” “У.Р.В.” за-те, що они мешкають собі в приличнім (читай найдорож-шим) готелі, а не там десь в я-кімсь дешевенкім з прости-тутками.

І я грішний думаю, що ті “на-пади” булиб не зовсім слушні, колиб, наприклад, Ткачук з Мон-треалу і Курдидка з Нью Йорку, мешкали собі там на свій ра-хунок і не потребували для по-криття рахунків в тім “прилич-нім” готелі продавців безвар-тисні петрушевичівські бонди, та обманювати легковірних людей.

“У. Г.” не виручить прилич-ности своїх приятелів від пе-трушевичівських бондів реко-мєндацією приличности готе-лів, в яких они мешкають. Се, що Ткачук, з Монреалу, і Кур-дидка, з Нью Йорку, обидва жонаті, мешкають в Форт Ге-ри, зовсім не перешкадає ім тягати з “панночками” пізно-ночю по улицах Вінніпегу-та

ПЕРШИЙ БУКВАР КОМУНІСТА.

(Лекцій-розмови в питаннях і відповідях.)

5. лекція-розмова.

РАДЯНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО.

Організація продукції (Ради Народного Господарства, главки, центри, колегіяльні і одноособові управи промислом, роля професійних союзів, трудові армії, мілітаризація праці). — Фі-нанси. — Зовнішня торгівля. — Охорона праці і здоровля. — Соціальне забезпеченє.

1. Як поступила радянська власть з фабри-ками і заводами капіталістів після Жовтневої Революції?

Вона відібрала всі великі-средства продук-ції від буржуазії, але робітники не розділяли їх між собою, а передати в руки своєї пролетарської держави, найбільшій своєї організації, або, як то кажуть, націоналізувала їх.

2. Яка спадщина лишилась пролетаріатови Росії і України після імперіалістичної війни і Керенського та Петлюри?

Цілковите зруйнованє всего господарства. Весь промисл працював тільки для війни, не було робочих рук, транспорт був зруйнований, недоставало найнеобхіднішого: сирівців, па-лива, засобів поживи.

3. Як можна побороти розруху?

Для того треба було на початку відвоювати нафту, вуглє і хліб, що і зробила Червона Ар-мія. Тепер потрібно поставити правильно справу продукції, підняти продуктивність всего господарства, котре повинно вестись після од-ного пляну.

4. Для чого потрібно вєсти господарку пі-сля одного пляну і після якого іменно?

Щоби побороти беззаде, нерозраховану витрату сил і продуктів, радянське правитель-ство починає за обрахунку того, що у него є і не робить наосліп: “соціалізм — се учет” ска-зав т. Ленін. Управа всім промислом повинна походити з центра, всім окремі області го-сподарства спільно переводити плян, вироб-лений ним центром.

5. Хто стоїть в радянській республіці на чо-лі промислу?

Найвища Рада Народного Господарства, яка складаєть ся з представників Ради Профес-ійних Союзів, В. Ц. В. К. і Раднарком.

Поодинокі галузи промислу, котрі її підчи-нюють ся, є обєднані в “Главках” і “Центрах” (наприклад, Главвуголь обєднує весь промисл вугля, Центротекстіль — весь текстільний про-мисл).

6. Яка управа промислом на місяць?

На чолі кожної фабрики стоїть фабрична управа, до якої входять робітники і спеціалі-сти-інженери, котрі посилають ся туди за зго-дого відповідного професійного союзу. Фаб-рична управа, працюючи в згоді з місцевою радою народного господарства, підчиняють ся своєю “Главкови” або “Центрови”.

7. Хто відповідає за завод або фабрику?

Ся відповідальність лежить не на колегії (кількох особах), а на одній особі. Такої “од-ноособової управи” вимагає скорість ухвал (при колегіяльних затрачуєть ся много часу на засіданя колегії) і необхідність установлення острії відповідальности.

8. Яке завданє професійних союзів в праці організації господарства?

Професійні союзи, утворені для боротьби з буржуазною державою, тепер, в пролетар-ській державі, йдуть з нею рука об руку, і во-на (держав) за посередництвом їх переводить в жите свої пляни. Головнє завданє профес-ійних союзів — се притягнути всю робітничу масу до організації промислу і підняти про-дуктивність.

9. Якою повинна бути трудова дисципліна?

Вона повинна бути свідомою і товарисько-ю. Радянські республіки повинні завести зда-ване звівт, встановити норму виробки, бороти ся проти затрачування марно часу, але опирати ся при тім на свідомість працюючих, на само-дільність мас і товариську взаїмну контролю.

10. Що таке мілітаризація праці?

Се перебудованє праці на военний лад, най-дільний спосіб використати робітничу силу. Радянська власть мобілізує кваліфікованих робітників, переводить обовязкову трудову повинність, переносить робітничу силу на слу-чай потреби з одного місця на друге і поново її розпреділює.

11. Яким робом радянська власть вико-ристовує буржуазних спеціалістів?

Сучасна велика продуктивність неможлива без інженерів, механіків, хеміків і тутких. Із робітничих рядів покищо радянська власть

спеціалістів не має і вона купує буржуазних спеціалістів і заставляє їх працювати і навча-ти робітників. Многі з буржуазних спеціалі-стів, котрі саботажем (злобним відмовленем ся від праці) боролись проти радянської власти, тепер втягнулись в працю і починають служити радянській власти не зі страху, а з совісти.

12. Що таке трудові армії?

Се части Червоної Армії, які виконали свої боеві завданя, побідивши ворога, котрі однак не можуть бути розпущені, бо імперіалісти все еще нападають на радянські республіки, і то-му їх тепер використовуєть ся для праці. Такі армії лишають ся готовими до бою і працюють окол такої роботи, де вимагаєть ся велика кількість некваліфікованих робітників (зго-товленє топлива, будованє залізниць і т. п.).

13. Що таке комуністичні суботники?

Се добровільна праця в свободний час. Су-ботники вперше почали переводити робітни-ки-комуністи Московсько-Казанської залізної дороги, тепер по цілій Росії і Україні беруть в них участь працюючі маси. Продуктивність праці на суботниках звичайно висша нормаль-ної, але головнє їх значенє в тім, що вони усу-вають ріжницю між тим, хто працює фізично і тим, хто працює умово: в них беруть участь комісарі, предсідатеаї Рад і ин. нарівні з чор-норобами.

14. Як відносить ся радянська власть до дрібного промислу?

Радянська власть не відібрала у дрібних продуцентів (ремісників, кустарів) їх средства продукції і не підпринімає проти них насиль-них кроків. Наоборот, радянська власть під-держує кустарів, постачаючи ім сирівців і то-плива, віддаючи першвенство тим, котрі входять в артіаї і товариства. Тим самим даєть ся по-лекшу для переходу дрібного промислу до ве-ликого — комуністичного.

15. Як і чому радянська власть стремить до відновленя торгівлі з иншими країям?

Тому, що ні один край не може розвивати ся без тих продуктів, які виробляють ся в ин-ших краях і без сирівців, які звідтам привозять ся. Для того треба побідити контрреволюцію, так як капіталістичні держави, бачучи силу ра-дянських республік, за охотою будуть торгува-ти з ними. А з ними країям, де пролетаріат побідить, радянські республіки повинні будуть установити найтіснійший господарський союз. Ціль радянських республік є обєднати госпа-дарство цілого світа після одного пляну.

16. Що таке банки і як до них відносить ся радянська власть?

Банки — се рахункові канцелярії капіталіс-тів. Тому радянська власть в Росії сєйчас же після Жовтневої Революції захопила банки і тим самим відібрала всі грошеві вклади капі-талістів. Захоплені банки радянська власть обєднала в Єдиний Народний Банк, котрий служить центральною бухгалтерією радян-ської республіки.

17. Яке значенє грошей і які фінанси Совіт-ської Росії і Радянської України?

Хотай радянська власть без грошей обійти ся еще не може, то гроші все більше тра-тять своє значенє і витісняють ся безгрошевою розплатою між державою і робітниками (на-туралізація заробітної платні) і товарообміню. Средства, які витрачає пролетарська держава, на девять десятих представляють собою госпа-дарські розходи, які йдуть на управу продук-цією, і тільки одна десята часть йде на не про-дуктивний розхід — на оборону республіки.

18. Що таке охорона праці і як її буде ра-дянська власть?

Се є такий стан праці на фабриці, за-воді або в рільництві, при котрім робітник о-хороняєть ся від нещасних случайів, від профес-ійних недуг (в наслідок довгого завнятя коло одної професії), і взагалі від виродженя. Тому радянська власть скорочує час праці, охороняє женщин і дітей і заводить на фаб-риках технічну і санітарну обстановку, причім притягає для здійсненя охорони праці найшир-ші робітничі маси шляхом Інспекції Праці. О-сновні закони праці виложені в “Кодексі зако-нів про працю”.

19. Як охороняє радянська власть народне здоровлє?

Всі приватні шпиталі, санаторії, курорти, аптеки стали народною власністю, всі медичні робітники зєстали зарєгістровані і змобілізова-ні для боротьби з епідеміями (заразливими хворобами, як тиф і холера).

20. Що се таке соціальне забезпеченє і як воно переводить ся?

Се піддержка, котру радянська держава дає всім безробітним і непрацездатним на слу-чай слабости, скалєченя, вагнітности, старости, раненям червоноарміяцям, сімам червоноар-міяцїв, потерпівшим від контрреволюції, за-топленя, пожарів, инцид, бездомним дітям і т. д. Вони отримують допомогу, пенсії, додатко-ві продовольчі картки і т. д.

Сейнт Боніфєс і строїти такі

ділкі жарті, що прохожі мимо-волі звертають увагу на “при-личних панків”. “У. Г.” краще порадив би тим продавцям бондів, щоб они не робили со-бі такого розголосу в чужім мі-сті, де їх вже на стільки зна-ють, що просять не перешка-джати дівчатам працюючим в склепах і випрошують за двє-рі. Мужик.

ДЕПЕША ВІД ЛЕНІНА.

Бюро Технічної Помочи Со-вітської Росії в Нью Йорку од-ержало від Леніна салдуочу депешу:

“Одержавши справозданє з вашого зїзду, як рівнож теле-граму, в якій поздоровляєте Совітську Росію, я в імени Ради Народних Комісарів ви-словлюю вам щирю подяку. О-собисто можу додати, що те-хнічна поміч з Канади і зі Злу-ченних Держав є нам дуже по-трібною. Если маєте намір по-слати робітничі відділя без попередного дорозуміня ся відносно місця осїзку, фабрик

і т. д., то треба їх буде заос-мотрити в поживу, одіж і т. д. в такій скількости, щоби ім сего вистарило на два роки. Мусимо числити ся з трудно-щами відносно поживи і инши-ми, які існують тепер в Ро-сії, а які треба побороти. О-собли, які мають намір виїхати до Росії, повинні бути на се приготовані. Треба примінити ся до вказівок відділу проми-слової іміграції при Всеросій-ській Раді Народного Госпа-дарства, які вам вислаєть ся. Предсідатель Ради Народних Комісарів

В. Улянов (Н. Ленін).

Товариші! Все і всюди ста-райте ся поширювати свою робітничу часопись “Укр. Ро-бітничі Вісті”.

3 НЕВОЛИ НА ПРАВДИВИЙ ШЛЯХ.

Під таким наголовком містити орган української соціалістичної молодіжки "Наш Ста" сідуючю статю:

Війна триває далі... Світова імперіалістична боротьба перемінилась в боротьбу соціалізму, в боротьбу класову. Війна зняла з очей широких верств народу полуду "патріотизму", якою капіталістична класна на протязі кількох років війни дурманила голову робочого народу.

Війна скріпила класову свідомість робочого народу; вона принесла повневолодіння робітничій класі власної безмежної сили. Війна сформувала нову активну силу міжнародного життя, силу пролетаріату. І так останні дні світової імперіалістичної війни, се перші проблески великої світової соціальної революції, якої остаточний триумф буде світло перемоги нового вільного світа над царством тьми та неволі, яка принесе цілковите визволенне чоловіка зі вського утиску.

Революція іде невинним кроком, хоча й не всюди вона проявляєть ся в формі експлозії народного гніву-месті, як се було в Росії.

Хоча в деяких краях провадять ся "звичайне нормальне життя", то і там відбувають ся соціалістична революція. Мимий сувоїк по деяких країнах, се горобчій румянці на щоках горничкою паленого чоловіка, якого організм підточує внутрішня хвороба.

Соціална революція чим раз ширше розпросторяєть ся своїми тори, бо вона є абсолютнo невмодною konieczністю, якої корінь лежить у суті існування самого капіталізму.

ширно розвивалися отаманством на руїнах гетьманів на Україні, душила немилосердно змагане бідних селян; та молоді спільно з лакейсько-українською дрібно-буржуазією була підтаєденою всесвітньої контрреволюції.* Засліплена цинтичю фразеологією буржуазного патріотизму, українська молодь кровавилась тяжко в боротьбі проти найсвятійших своїх інтересів. В сї історичні часи українська молодь, задовольняючись ролю поштуркуваної собаки, непааченого лакає, вірно з кірсом у руках охороновала інтереси західного капіталізму, борючися в тойже час* зі своїми братами.

(Кінець буде.)

ЛЕНІН ПРО СВІТОВЕ ПОЛОЖЕННЯ.

При закінченню наради третього світового конгресу Комуністичного Інтернаціоналу Ленін висловив промову про світове положення під теперішню хвилю та про внутрішнє положення СРСР. В першій частині своєї промови він сказав слідующе:

"Розважаючи міжнародне положення нашої республіки на теперішній хвилі наступила невова рівновага сил, якої стюють отвєрто одна проти другої і є готові кожного часу розпочати оружну боротьбу. Се колабюєть ся положення може бути порушене кожної хвилі, бо в країнах, де панує капіталістична класна, є для того достік вибухового матеріалу. Буржуазія і тепер є сильнійшою від нашої республіки — лише завдяки спеціальній ситуації вона не веде з нами війни.

Зрештою в останніх днях бачимо нові інтервенції на Далекім Сході і не може бути сумніву, що подібні проби будуть і на дальші практичні умови. Важним є усталити рівновагу. "Відпочинок" треба використати і примітити свою тактику до ситуації та не пропускати жадної хвилі, що би не бути готовим до отвєртої боротьби. Як було попередно так і тепер нашою задачею є організація і скріпленне Червоної армії. Період сї невеличкий рівноваги має для нас тільки те значення, що революційний рух зробив великий крок вперед, хотій за минулий рік він розвивав ся не так простотійно, як ми припустили. Перевісив революцію ми сказали собі: або нам прийде на поміч міжнародна революція і тоді наша перемога буде забезпечена, або ми виконаємо нашу скромну революційну працю в повнім зрозумію того, що навіть поконеанє нас буде шляхом слідуючих революцій. Незважаючи на яснє зрозумієть того, що і наша перемога є неможливою без міжнародної революції і незважаючи на жадні перешкоди, ми зробили багато для скріплення соціалістичної системи, бо ми доконували сего не лише в інтересах своїх, але в інтересах міжнародного пролетаріату. Вага сї се оказало діястною. Єсли до сї пори не прийшла се революція в високо розвинених капіталістичних державах, то можемо такти з вдовольно ствердити її розвиток в цілїм світі. І завдяки сему міжнародна буржуазія не є в силі побідити нас, помимо того, що економічно, а навіть мілітарно є вона стю розвіз сильнійшою від нас. Революція розвиваєть ся не так простотійно як ми сего очікували, але резултати її для нас оказали ся дуже великими і більшими, як ми припустили. Нашою задачею в теперішній хвилі є ґрунтовне пріготуваньє революції в капіталістичних країнах і розсіджуваньє конкретних услів її розвитку. Є се перша лекція, яку можемо дістати з міжнародної ситуації. Чим більше розвинений і організований пролетаріат в тих капіталістичних державах, тим з більшою увагою треба пріготувати революцію і найбільш

забути більшість організованю нашою увагою мусимо ваної робітничої класи.

Головною підпорою капіталізму в високо розвинених державах є власне та часть робітників, котра є організована в другім і другім з половиною "Інтернаціоналах". Міжнародна буржуазія абсолютно не була би в силі тримати ся довшє, коли не мала би контрреволюційного попертя з боку тої части робітничої класи.

Треба підчеркнути також значення руху в колоніях. Всі старі партії, в тім числі і дрібно буржуазія з другою і 2½ "Інтернаціоналі", се і далі піддержують в тім питанні сінтетичне відношенє до угнетених в колоніях, а навіть колоніальних країнах. Від початку XX столітя наступила в сїм питанні велічезна зміна — мільони і сотки мільонів, фактична більшість населеня земської кулі вступила на арену в ролі самодіяльного революційного чинника. Ми перші в нашім Інтернаціоналі поставили собі конкретну задачу пріготування того руху. Маса робітників і селян відіграють в тих країнах велику революційну ролу, не зважаючи на їх задофанє.

ПОЛОЖЕННЯ В НІМЕЧ- ЧИНІ.

Останні вїсті, які доходить суди з Німеччини свідчать, що політичне положення в Німеччині стає счораз більше критичним.

Безоглядне здійснюваньє аліянти версальського договору, домаганє розоруження Німеччини, всія контрреволюційні заєвати найважійших промишлевих осередків Рєнсської та Вєстфальської провінцій і Рурської долини, пріспішують розклад господарського життя Німеччини.

Домаганія аліянтів надають цілїм своїм тягарем не буржуазію, але німецьку робітничу класу.

Є загально відомим, що буржуазія організує продукцію в цілї експлуатованя робітників, т. є. в цілї зисків. Коли одначе більша часть виданеної з працюючих мас надвисши загорне побідоноснo буржуазія заходу, то німецькі капіталісти замикують фабрики.

Нині десятки тисяч робітників зістали викинені на брук. Армія безробітних зростає з дня на день. В Німеччині є тепер повєх мільон робітників без праці. В робітничих дїльничих бують голод, нужда і пошесть.

Трохи в лїпшїм положенню живуть ті робітники, що працюють в сїльничих. Іхні зарібки в наслідок зростаючої додочечки не вистарчають на заспокоєнє найконечнійших житєвих потреб. І ім непевнє завтра заглядає до очей. Найменше економічне потрясенє може позбавити їх праці. Тоді вони опинять ся на вулиці без всяких средств до життя.

Така-ж сама доля і тих жовнірів, що повернули ся з фронту, котрі жите своє клали на вїтар оборони буржуазної вїтчини.

Буржуазія не журить ся ними. На уліцях Берліна і другіх німецьких міст аж робть ся від сїх інвалідів — жєртв війни. Мала милостина, яку дістають вони від правительства не заспокоює їх нужди.

Моральнє переступство і крадіжки, убийства і проституція дуже зростають.

Тоді як жите пролетаріату так дуже погіршилось, коли робітник мусить огранічати себе до чотирох фунтів картокового хлїба на тиждєнь, коли мусить відмовляти собі з причини високих цінь набулі і мяса, а про одїж навіть думати не може, тоді буржуазія розпливає ся в достатках, бо вона в часі війни рїжими спекуляціями вдесятеро побільшила свої капітали. Паскарство і спекуляція святкують свій триумф. Театри, цукорні, кабареї переповнені спекуляціями, новими богачами. Роспушта, деморалізація богачів дїйшла своєю вершка.

Тепер буржуазія журить ся

найбільше тим, що би не допустити пролетаріат до політичної власті. В сїй цілї вона організує проти робітничої класи апарати насильства і гнету, творить приватні контрреволюційні організації, видає мільярди на шпїонів і жандармів, задецьє котрих є провокувати, доносити, розбивати та убивати визначних комуністичних пріводників.

Революційна часть німецького пролетаріату давно зрозумїла вже злочинну політику буржуазії і від 1919 року виступає вже не о здобуєть куска хлїба, але з цілєю повалєня пануваньє німецьких визискувачів і заведення диктатури пролетаріату.

Робітнича клася в цілї Німеччині показала своїми здецьєваними виступами, що мільони пролетарів готові своє жите посвятити, що би тільки визволити ся з під пануваньє капіталу.

Одначе до сї пори героїська боротьба німецького пролетаріату не увінчалась успіхми. Завдяки зраді німецької соціал-демократичної партії не вдало ся створити спільного фронту пролетаріату проти сильного обданого фронту німецької буржуазії. Відічалість за програму боротьба спадає на соціал-патріотів, на тих паходків буржуазії, котрі своєю зрадиною політичною скріпкою буржуазію і ослабили робітничу класу. Буржуазія тріумфує тепер, але сео тріумфу не на довго буде.

З огню довлітної революційної боротьби вишла передна сторона німецького пролетаріату, котра дістала багато досвідю. Вона зрозуміла напершї, що опортуністичні елементи, які є внутрі партії є найбільше небезпечним ворогом революції, та що би революція вдала ся, треба коначє очистити свої ряди від слаб буржуазії і створити сильну, здецьєвану комуністичну партію. І така партія організована вже під назвою — Обєднана Комуністична Партія Німеччини. Ся партія числїть тепер пів мільона членів. Вона збільшує свої впливи в професійних союзах і фабричних радах. Партія стоїть перед великими історичними завданьями.

Німецька буржуазія є в наслідок аліянської політики безсилна, дезорієнтована. Як меч Демоклія висить над нею версальський договір. Тільки соціална революція може розв'язати суспільнє питанє, Освободжений німецький пролетаріат скасує створенї буржуазією границі, подасть своєю братєрську руку пролетаріату російському і разом створять таку велику силу, що цілїй світ задрожить перед нею. Німецька революція може відомою відібє ся в цілїй західній Європі, обїєме широкї маси тих країв і прїсношесті побудує всесвітню революцію.

Чєрвніські.

АМЕРИКАНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ПЕРЕСТЕРІГЄ ЗАГАЛ ПЕРЕКРИТИТІ ЗАГРЯНИЧНИХ БОНДІВ.

ВАШІНґТОН, 25. сєрпня — Міністер торговлі Герберт Гувер заявив, що правительство Злуч. Держав розбірає тепер справу заборони продажі рїжних заєраничних "небезних" бондів і позичок.

Гувер каже, що в останних часах прибула до Злучених Держав хмара рїжних агентів із заєраничних країв, які займають ся продажею бондів, що представляють дуже малу вартість або не дають зовсім запоруки щодо певности вложєного за них капіталу.

Справу заборони продажі всяких заєраничних бондів, не дозволєних амер. правительством, розглядає тепер головний постмєстер. Коли би не найдено відповідних почтових законів, що би продажу таких бондів заборонити, в таких случаях правительство видасть до загалу пересторогу.

(Такими "небезними" бондами являють ся також і бонди Петрушевича, Цегельського і Ко.)

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЦІ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВ. РОСІИ.

В недїлю, 4. вєрсєня, вечєром відбулись в Укр. Роб. Домі, в Вїшнегу, збори українських робітниць в справі основаня українського віддїлу Жіночого Комітету Помочі Голодуючим в Сов. Росії. Присутних було около п'ятьдєсять товаришок.

По відкритю зборів, прїсідателька т-ка А. Бобовська дала слово т. М. Поповичю, прїдставникови Центрального Комітету Помочі Голодуючим в С. Р. Тов. Попович прїдставив зібраним загальнє положєнє в навіщенних посухою губерніях Сов. Росії і Радянської України і вказав на се, що широ і безкористно помочи робітникам і селянам радянських рєспублік може і повиннє сам робітничий люд рїжних країв і народностей.

На сєй заєв присутні одностєрно рїшили заснувати Український Віддїл Жіночого Комітету Помочі Голодуючим. Зараз-жє вибрано Екзекутивний Комітет віддїлу, в склад котрого увїшли: товаришки — А. Мадьована, А. Кумчія, А. Бобовська, М. Лотоцька, Ю. Шевчук, В. Ловгєнєко, Л. Данильченко, О. Цуркаленко, М. Бернєцка і М. Виноградова.

Рїшенє також, щоб загальні збори Комітету відбувались кожного вівторка вечєром, о годині 8.30 в Укр. Роб. Домі.

До Комітету вписались всі присутні товаришки. Можна надїятись, що й многі українські робітнички, котрі не були присутні на зборах, зрозуміють вагу справи несєня помочи нашим сєстрам і братам робітникам і робітницям в радянських рєспубліках, котрих навістїло величє нещастє, і поспішать вступити в наш Комітет до помочи.

До праці, Товаришки! Покажім нашим товаришам і товаришкам там далеко на сході, що ми також з ними.

Український Віддїл Жіночого Комітету Помочі Голодуючим в Сєвітській Росії.

СЕ І ТЕ.

"Як трєвога, то до Бога" — каже товстєвица, та не народна, а викована приклонниками зєвірї.

До сєй послєвоїцї приміньєнь "молитву за Україну", яку каже рано, вечєром і кожної вільної хвилїни відмовляти всім голодним ітернованим в Польцї козакам, старшинам і урядовцям.

Та ся "молитва за Україну" така мудра і цікава, що було би непростимим грїхом перед Господом Богом і нашими чїтачами, які ми хоч деяких вїтків з неї не подали до вїдома ширшого загалу.

Перед її відмовлєньєм треба тричі перехрестити ся, вдарити поклїн об землю, а відтак в скуплєнє сєрця говрити:

"Господи Боже, отче і творче наш, Боже правди і милосєрдя! Ми віримо правді твоїй і визнаємо, що все, що ти послєлаєш нам, ти послєлаєш по заслугах наших, бо ти караєш грїшних... і милуєш правєдних... (Святая правда! — Любємир.)

Провинили ми багато словом і дїлом, свідомо і несвідомо... (Святая правда! — Л.)

Та не суди нас, Боже, по безмірних провинах наших... Дозволь нам устами недостєйним широ благати тебе: змилосєрди ся над нами, добрий, і прости нам, отче небєсний, всі провини наші!

Боже правєдний, зглянь ся над грїхами стражданими нашими, бо страждана сї більше людських немічних сил наших...

На тебе одного, милостивий, вся надїя наша; страждана нашї великі і горе наше безмєжнє; не попусти, Господи, померти на чужинї! (Тричі. Поклінь.) (Вєртайте на Україну, то не будєтьє страждати в неволі! — Л.)

Пошди нам, Господи Боже, заступника небєсного, твоего мощного Ангєла Охоронитє-

ля, щоб повсєчасно боронив нас, щоб у імя твоє величєе водив наше славнє козацтво.

Сокрушиж, Боже сильний, всіх ворогів наших...

Пошлиж, Господи, силу та мудрости Голові Держави нашої (Сєменови Петлюрі — Л.) і всьому Прєсїдєтєму Високому Уряду (Андрієви Лівичєвському? — Л.), славному козацтву нашому подай щасливого повернєня до краю рідного... Всім же братам нашим, на чужині і в дома сущим, пошти, Господи, ширїє єдності і братєрської любови!" (І ми сєго від широго сєрдця бажаємо! — Л.)

По відмовлєнню сєї молитви заново поклїн і знову три рази перехрестити ся.

Та чї ся молитва зєвірїю поможє що і чї від неї будєтьє кращє фрєзкам, єтаршинам і урядовцям — годі надїятись... ("Вперед!") Любємир.

З табору в Домбє.

Із табору ітернованих в Домбє дістала редакція "Впереду" такий лист:

Вжє давно скінчила ся польсько-сєвітська війна і всі зусилї обох тїх держав зєвернєні в сєму напрямку, щоб закріпити мирні відносини. Але становищє сєвітських полонєних таке саме сьогодні, як за воєнних часів. Система фізичних кар практикують ся і зараз. Недавно один білогордійський офіцер, який занятий є в канцєлярї, побив без причини одного червоноармієця. Що більше, польська влада сталева в оборонї офіцєра, а невинного козака посадила в тюрму.

Атмосфера лайок і бїйки прикладами доводять людей до розпуки. Люди вичєрпані голодом і нуждою. Не можна користати і з свїжого воздуху, бо зараз жандарми заганяють прикладами в брудний, вохкий і темний табєр. М. К.

Ширєка панська натура.

До Львова прїїхав з Варшави дєлегат польського міністерства внутрішних справ п. Дворскі. В якій справі прїїхав, менше о те, але до своїх тяжких урядових чинностях забавляв ся весєло з радником намїсництва Крєховєцьким в рєстарвация гєтєлю Жоржа. Поймавали і заємали шляхетини трункями, як на панів прїстало, а коли мали вже досить, хотїли прїїхати ся до якогось иншого, більше весєлого льєкалю. А що у п. Дворского була шляхетська натура, почав сєрварку з фїзком ч. 304 яка закінчила ся тим, що п. дєлегат побив вїзника, заєдно викрукуючи: "Ти знаєш, хто я? Я польський міністер внутрішних справ!" На сє аванурю надїшов поліційний постєрушєк Кішємєнєцкі. Але і його вибив п. Дворскі, викрукуючи: "Я міністер, я міністер!" Справа закінчила доносєньєм на поліцї, але поліція не замкнула п'яного "як шток" п. Дворского, хоч за менше важні рїчі замиканє неодоного звичайного львівського "обиватєля". Та що иншого звичайний "обиватєля", а що иншого п. "міністер" Дворскі! ("Вперед!")

Гей, не дивитєсь, добрі люди...

Варшавська "Українська Трибуна" в одностї з останнїх чисєла помїщує допис з Риму про житє Українцїв в Італї. Корєспондєнт згадує протє, як колись було прїтихо, був рух, а тепер все прїтихло. Допис закінчує він вїсткою про гєтєманцїв: "В останній час до Риму стали наїзждати гєтєманцї з спеціальнєм метєю зєртуваньє перебуваючого тут чисельного "малоросійського" панства. Там, в тих колах, без сумніву, відбувають ся якісь процесї і сї процесї заєпочають не лише зєрощєнє кола, але такоко спольщенє. Ше вчєра я чув, ніби кнїгняня Радзівїл, з роду Бранїцких, завияла при численному товаристві у відповід на прєкахє надїсати якийсь польський протєст: "Я не Полька і не Росїянка. Я Українка!" Радуй ся гєтєманська Україно!

